

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัย ได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมเสื้อผ้า ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่นและนักศึกษาสาขาวิชาออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งมีหัวข้อดังนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับเจตคติ
2. เอกสารเกี่ยวกับโรงงานอุตสาหกรรม
3. เอกสารเกี่ยวกับกระบวนการผลิตเสื้อผ้า
4. เอกสารเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบ/แบบวัดเจตคติ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 เอกสารเกี่ยวกับเจตคติ

สมเจตน์ นาคเสวี และคณะ (2550) ได้อธิบายความหมายของเจตคติไว้ดังนี้ เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกที่คนเรามีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือหลายสิ่ง หรือท่าทีบุคคลที่มีต่อบุคคล วัตถุสิ่งของ หรือสถานการณ์ต่างๆ ความรู้สึก หรือท่าทีจะเป็นไปในทำนองที่พึงพอใจ หรือไม่พอใจ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้ สภาพความคิด ความเข้าใจและความรู้สึกเชิงประเมินที่มีต่อสิ่งต่างๆ อาจเป็นวัตถุ สถานการณ์ ความคิด ผู้คน ซึ่งทำให้บุคคลมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งนั้น ในลักษณะเฉพาะตัวตามทิศทางของทัศนคติที่มีอยู่ หรือวิถีทางที่บุคคลเกิดความรู้สึกต่อบางสิ่งบางอย่าง ความรู้สึกอาจจะเป็นในด้านการจงใจหรืออารมณ์คือดูได้จากพฤติกรรม

สุโขทัยธรรมาธิราช, มหาวิทยาลัย (2544: 13) ได้อธิบายความหมายของเจตคติไว้ดังนี้ เจตคติ หมายถึง ท่าที หรือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และอธิบายถึงลักษณะของเจตคติ ได้แก่

1. เป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ของบุคคล
2. มีเป้าหมาย (Target)
3. มีทิศทาง (Direction)
4. มีความเข้ม (Intensity)
5. มีลักษณะค่อนข้างคงทนแต่อาจเปลี่ยนแปลงได้

ลักขณา สรวิวัฒน์ (2549: 69) ได้อธิบายว่า การเกิดเจตคตินั้น เกิดจากการเรียนรู้ และโดยมากเป็นการเรียนรู้ทางสังคม ซึ่งปัจจัยที่ทำให้เกิดเจตคติ มีด้วยกันหลายประการ เช่น ประสบการณ์เฉพาะ เมื่อคนเราได้รับประสบการณ์ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาจจะมีลักษณะในรูปแบบที่ผู้ได้รับรู้สึกได้ว่า ไร่รางวัลหรือถูกลงโทษ ประสบการณ์ที่ผู้รู้สึก เกิดความพึงพอใจ ย่อมจะทำให้เกิดเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น แต่ถ้าเป็นประสบการณ์ที่ไม่เป็นที่พึงพอใจ ก็ย่อมจะทำให้เกิดเจตคติที่ไม่ดี

คุณลักษณะที่สำคัญของเจตคติ คือ เจตคติเกิดจากประสบการณ์ สิ่งเร้าต่างๆ รอบตัวบุคคล การอบรมเลี้ยงดู การเรียนรู้ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรม เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดเจตคติ แม้ว่าจะมีประสบการณ์ที่เหมือนกันก็เป็นเจตคติที่แตกต่างกันได้ ด้วยสาเหตุหลายประการ เช่น สติปัญญา อายุ เป็นต้น เจตคติเป็นการเตรียม หรือความพร้อมในการตอบสนองต่อสิ่งเร้า เป็นการเตรียมความพร้อมภายในของจิตใจมากกว่าภายนอกที่สังเกตได้ สภาวะความพร้อมที่จะตอบสนอง มีลักษณะที่ซับซ้อนของบุคคลว่าชอบหรือไม่ชอบยอมรับหรือไม่ยอมรับเกี่ยวข้องกับอารมณ์ด้วย

เจตคติมีทิศทางของการประเมิน ทิศทางของการประเมินคือลักษณะความรู้สึกหรืออารมณ์ที่เกิดขึ้น ถ้าเป็นความรู้สึกหรือประเมินว่าชอบ พอใจ เห็นด้วย ก็คือเป็นทิศทางในทางที่ดี เรียกว่าเป็นทิศทางในทางบวก และถ้าประเมินออกมาในทางไม่ดี เช่น ไม่ชอบ ไม่พอใจ ก็มีทิศทางในทางลบ เจตคติทางลบไม่ได้หมายความว่าไม่ควรจะมีเจตคตินั้นเป็นเพียงความรู้สึกที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น เจตคติมีความเข้ม คือมีปริมาณมากน้อยของความรู้สึก ถ้าชอบมากหรือไม่เห็นด้วยอย่างมากก็แสดงว่ามีความเข้มสูง ถ้าไม่ชอบเลยหรือเกลียดที่สุดก็แสดงว่ามีความเข้มสูงไปอีกทางหนึ่ง

เจตคติมีความคงทนเจตคติเป็นสิ่งที่บุคคลยึดมั่นถือมั่นและมีส่วนร่วมในการกำหนดพฤติกรรมของคนนั้น การยึดมั่นในเจตคติต่อสิ่งใด ทำให้การเปลี่ยนแปลงเจตคติเกิดขึ้นได้ยาก

เจตคติมีทั้งพฤติกรรมภายในและพฤติกรรมภายนอก พฤติกรรมภายในเป็นสภาวะทางจิตใจ ซึ่งหากไม่ได้แสดงออก ก็ไม่สามารถรู้ได้ว่าบุคคลนั้นมีเจตคติอย่างไรในเรื่องนั้น เจตคติเป็นพฤติกรรมภายนอกแสดงออกเนื่องจากถูกกระตุ้น และการกระตุ้นยังมีสาเหตุอื่นๆ ร่วมอยู่ด้วย

เจตคติต้องมีสิ่งเร้าจึงมีการตอบสนองขึ้น ไม่จำเป็นว่าเจตคติที่แสดงออกจากพฤติกรรมภายในและพฤติกรรมภายนอกจะต้องตรงกัน เพราะก่อนแสดงออกนั้นก็ปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพของสังคม แล้วจึงแสดงออกเป็นพฤติกรรมภายนอก

จุฑารัตน์ เอื้ออานวย (2549: 58) ได้อธิบายถึง องค์ประกอบของเจตคติที่สำคัญ มีอยู่ 3 ประการด้วยกัน คือ

1. การรู้ (Cognition) ประกอบด้วยความเชื่อของบุคคลที่มีต่อเป้าหมาย เจตคติ เช่น ทศนคติต่อลัทธิคอมมิวนิสต์ สิ่งสำคัญขององค์ประกอบนี้ก็คือ จะประกอบด้วยความเชื่อที่ได้ประเมินค่าแล้วว่า น่าเชื่อถือหรือไม่น่าเชื่อถือ ดีหรือไม่ดี และยังรวมไปถึง ความเชื่อในใจว่าควรจะมีปฏิกิริยาตอบโต้อย่างไรต่อเป้าหมายที่ศนคตินั้นจึงจะเหมาะสมที่สุด ดังนั้น การรู้และแนวโน้มพฤติกรรมจึงมีความเกี่ยวข้องและสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด

2. ความรู้สึก (Feeling) หมายถึง อารมณ์ที่มีต่อเป้าหมาย เจตคติ นั้น เป้าหมายจะถูกมองด้วยอารมณ์ชอบหรือไม่ชอบ ถูกใจหรือไม่ถูกใจ ส่วนประกอบด้านอารมณ์ ความรู้สึกนี้เองที่ทำให้บุคคลเกิดความดีดิ่ง ยึดมั่น ซึ่งอาจกระตุ้นให้มีปฏิกิริยาตอบโต้ได้ หากมีสิ่งขัดกับความรู้สึกมากกระทบ

3. แนวโน้มพฤติกรรม (Action tendency) หมายถึง ความพร้อมที่จะมีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับเจตคติ ถ้าบุคคลมีเจตคติที่ดีต่อเป้าหมาย เขาจะมีความพร้อมที่จะมีพฤติกรรมช่วยเหลือหรือสนับสนุนเป้าหมายนั้น ถ้าบุคคลมีเจตคติในทางลบต่อเป้าหมาย เขาก็จะมีความพร้อมที่จะมีพฤติกรรมทำลาย หรือทำร้าย เป้าหมายนั้น

พรรณิ ชูทัย เจนจิต (2538: 543) ได้อธิบายถึงเจตคติ และการเปลี่ยนเจตคติว่า เจตคติ เป็นเรื่องของความรู้สึกทั้งที่พอใจและไม่พอใจ ที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีอิทธิพลทำให้แต่ละคนสนองตอบสิ่งเร้าแตกต่างกันไป และบุคคลจะมีเจตคติดี หรือไม่ดีเกี่ยวกับสิ่งใด บุคคลรอบข้างจะมีอิทธิพลอย่างมาก เจตคติของบุคคล มีแนวโน้มที่จะขึ้นอยู่กับค่านิยมของบุคคลนั้น ซึ่งจุดเริ่มต้นของเจตคติ และการเปลี่ยนเจตคติจะมาจากเหตุผลดังนี้

1. เจตคติเป็นเรื่องของการเรียนรู้ จากการอบรมตั้งแต่เล็ก เป็นลักษณะซึมซับจากการเลียนแบบพ่อแม่ และคนใกล้ชิดโดยไม่ต้องมีใครสอน
2. เกิดจากประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ทั้งทางตรงและทางอ้อม
3. เกิดจากการรับถ่ายทอดจากเจตคติเดิมที่มีอยู่แล้ว
4. เกิดจากสื่อมวลชน

การเปลี่ยนเจตคติ

1. ต้องให้มีการรับรู้ข้อมูลในทุกแง่มุม เกี่ยวกับสิ่งที่คนมีเจตคติที่ไม่ดี
2. ต้องจัดให้ได้รับประสบการณ์ใหม่
3. ต้องเร้าให้เกิดอารมณ์กลัว โดยให้เห็นผลจากเจตคติเดิมที่มีอยู่

สิริอร วิชชาวุธ (2544: 201) ได้อธิบายถึงจุดเริ่มต้นของเจตคติไว้ดังนี้

เจตคติ เป็นนิสัยซึ่งเกิดขึ้นจากการเรียนรู้ (Learned Habit) และการเรียนรู้ เป็นปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมของมนุษย์ เมื่อมีการเรียนรู้ มนุษย์จะสะสมสิ่งที่เรียนรู้ไว้ในความทรงจำ และทำให้เกิดเป็นความเชื่อว่าเป็นอย่างไร มีลักษณะเป็นอย่างไร และความเชื่อจะทำให้เกิดความรู้สึกชอบ หรือไม่ชอบสิ่งนั้น ทำให้แสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งต่อสิ่งนั้น

การเรียนรู้เกิดขึ้นได้จากหลักการ 4 อย่าง ดังนี้

1. การเรียนรู้เงื่อนไขของสิ่งเร้า (Classical Conditioning) คือ การเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้าสองสิ่ง ที่เกิดขึ้นในเวลาและสถานที่เดียวกัน
2. การเรียนรู้เงื่อนไขผลกรรม (Operant Conditioning) คือ การเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกับผลการกระทำ
3. การสังเกต และเลียนแบบจากตัวอย่าง (Observational Learning) คือ การเรียนรู้ในเงื่อนไขของสิ่งเร้า และเงื่อนไขของผลกรรม โดยการสังเกตเห็นจากผู้อื่น และเลียนแบบพฤติกรรมนั้น
4. การเรียนรู้ด้วยการใช้ปัญญา (Cognitive Consistency) คือ การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากกระบวนการวิเคราะห์สิ่งต่างๆ ด้วยปัญญา ซึ่งข้อมูลของสิ่งเร้าหนึ่งๆ ควรมีความสอดคล้องกัน

สิริอร วิชชาวุธ (2544: 198-200) ได้อธิบายถึงคุณสมบัติของเจตคติ และองค์ประกอบของเจตคติในการทำงานไว้ดังนี้

เจตคติ (Attitude) มีคุณสมบัติ 4 ประการ คือ

1. เจตคติ ต้องมีกรรมหรือผู้ถูกกระทำ ซึ่งจะเป็วัตถุ เป็นสิ่งของ เป็นสถานที่ เป็นองค์การ เป็นบุคคล หรือเป็นกลุ่มบุคคลก็ได้

2. เจตคติ จะมีทิศทาง ถ้าบุคคลมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทิศทางของพฤติกรรมบุคคลจะเข้าหาสิ่งนั้น แต่ถ้าบุคคลมีเจตคติที่ไม่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทิศทางของพฤติกรรมบุคคลจะเป็นการหลีกเลี่ยง หรือต่อต้านสิ่งนั้น

3. เจตคติ จะมีโครงสร้าง ซึ่งจะประกอบไปด้วย องค์ประกอบ 3 ส่วน คือ ความเชื่อ ความรู้สึก และแนวโน้มการเกิดพฤติกรรมต่อกรรม

4. เจตคติ เป็นสิ่งที่เรียนรู้ได้จากประสบการณ์ทางตรง และทางอ้อมส่วนองค์ประกอบของเจตคติในการทำงาน มี 3 องค์ประกอบ คือ

ความรู้และความเชื่อ (Cognitive Component)

ความรู้สึก (Effective Component) และ

แนวโน้มการเกิดพฤติกรรม (Activity Component)

2.2 เอกสารเกี่ยวกับโรงงานอุตสาหกรรม

กมล พรหมหล้าวรรณ (2534: 5) ให้ความหมายของอุตสาหกรรม คือ กิจกรรมทางด้านเศรษฐกิจสาขาหนึ่ง ซึ่งนำวัตถุดิบ หรือทรัพยากรธรรมชาติ มารวมกัน หรือเปลี่ยนแปลงรูป เพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ (Product) ได้แก่อสินค้าหรือบริการที่มีค่าหรือมีประโยชน์มากกว่าเดิม เรียกว่าผลิตภัณฑ์ (Production) และจำหน่ายผลิตภัณฑ์นั้น ให้ผู้บริโภค (Consumer) โดยมุ่งหวังผลกำไร (Profit) หรือผลประโยชน์เป็นสิ่งที่ตอบแทน

จิตรพี ขวาลาวินัย (2539: 1-2) ได้อธิบายความหมายอุตสาหกรรม และอาชีพทางอุตสาหกรรม เสื้อผ้าไว้ว่า **อุตสาหกรรม** หมายถึง การทำสิ่งของเพื่อให้สินค้าหรือการทำอะไรก็ตามผลที่ออกมาจะมีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ (Value Added) อาชีพทางเสื้อผ้าอุตสาหกรรม คือ แหล่งที่รับงานที่กว้างขวาง เพราะสามารถรับคนเข้าทำงานในทุกระดับ ทั้งผู้สำเร็จการศึกษาที่มีความรู้มาก และมีความรู้น้อย ทั้งวิศวกรรม คหกรรมศาสตร์ พาณิชยศาสตร์ เพราะโรงงานมีความต้องการกำลังคนตั้งแต่พนักงานเย็บจนถึงเจ้าหน้าที่ระดับสูง ดังนั้น โรงงานด้านอุตสาหกรรมเสื้อผ้า จึงเป็นแหล่งที่สามารถรับจ้าง หรือจ้างงานได้ปริมาณสูง

ศรียาญจนา พลอาสา (2540: 33-69) ได้แบ่งกระบวนการผลิตเสื้อผ้าอุตสาหกรรม แบ่งออกเป็น 7 กระบวนการ คือ การออกแบบ (Design) การทำแบบตัด (Pattern Marking) การวางแบบตัด (Marker) การตัดผ้า (Cutting) การเย็บ (Sewing) การตรวจสอบ (Inspection) และการบรรจุหีบห่อ (Packing)

วีรศักดิ์ อุดมกิจเดชา (2544: 2-6) อธิบายโครงสร้างของอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย และความสำคัญของอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไว้ว่า อุตสาหกรรมสิ่งทอ นับเป็นอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ที่ประกอบด้วยอุตสาหกรรมย่อยหลายส่วนเข้าด้วยกัน เริ่มที่อุตสาหกรรมต้นน้ำ คือ อุตสาหกรรมที่ทำการผลิตเส้นใย

อุตสาหกรรมกลางน้ำ คือ อุตสาหกรรมที่ทำการผลิตเส้นด้ายและผืนผ้า ทั้งผ้าทอและผ้าถัก รวมถึงอุตสาหกรรมการฟอก ย้อม พิมพ์และตกแต่งสำเร็จ จนถึงอุตสาหกรรมปลายน้ำ คือ อุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป ซึ่งในส่วนของอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้า หรืออุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มนั้นจะเป็นส่วนที่มีอัตราการจ้างงานสูงสุด สามารถนำเงินเข้าประเทศได้จำนวนมาก

อุตสาหกรรมในประเทศไทย เริ่มมีในช่วงสมัยสุโขทัย ประมาณ พ.ศ. 1837 และต่อมาได้มีการกระจายออกไป ทุกแห่งหน จนหลังจากสงครามโลกครั้งที่ 2 งานในด้านอุตสาหกรรม ก็ฟื้นตัวขึ้นมาอีกครั้ง และได้มีการพัฒนามาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งประเภทของอุตสาหกรรมนั้น สามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ

1). อุตสาหกรรมจากธรรมชาติ (Extractive Industry) คือ การนำเอาทรัพยากรที่ได้จาก ธรรมชาติ มาทำการปรับปรุง ประดิษฐ์ และแปรสภาพให้ใช้ประโยชน์อื่นได้

2). อุตสาหกรรมการผลิต (Manufacturing Industry) คือ การนำเอาวัตถุดิบ และวัสดุสำเร็จรูปมารวมกัน ประกอบกัน และผลิตให้เป็นสิ่งอุปโภค บริโภค เพื่อส่งไปยังผู้บริโภค หรือประชาชนทั่วไป

3). อุตสาหกรรมขนส่ง (Transportation Industry) คือ การนำสิ่งอุปโภค และบริโภคที่ผลิตได้จากแหล่งผลิต ไปยังผู้บริโภค ทางด้านรถยนต์ รถไฟ เรือ และเครื่องบิน

อุตสาหกรรม ถ้าแบ่งตามขนาดการดำเนินการ จะแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1). อุตสาหกรรมที่ไม่ต้องจดทะเบียน คือ อุตสาหกรรมที่จัดตั้งขึ้น โดยมีญาติ พี่ น้อง มาร่วมกัน ประกอบอาชีพ เป็นการหารายได้ ภายในครอบครัว ดังนั้น จึงเรียกอุตสาหกรรมประเภทนี้ว่า อุตสาหกรรมภายในครอบครัวหรืออุตสาหกรรมในครัวเรือน ซึ่งเป็นกิจการที่ทำขึ้น นอกเหนือจากการค้าขายธรรมดา เช่น การทอผ้า ตามท้องถิ่นในชนบท

2). อุตสาหกรรมที่ต้องจดทะเบียน คือ อุตสาหกรรมที่จัดตั้งขึ้น โดยมีระบบของการทำงานเป็น อุตสาหกรรมการผลิตแบบโรงงาน มีการผลิต ที่แบ่งเป็นขั้นตอนต่าง ๆ มีหัวหน้างาน รับผิดชอบในแต่ละแผนก ทำการผลิตสิ่งอุปโภคและบริโภคเป็นจำนวนมาก ซึ่งอาจจำหน่ายทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

2.3 เอกสารเกี่ยวกับกระบวนการผลิตเสื้อผ้า

การผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป สามารถจำแนกได้ 2 ประเภท คือ

1). จำแนกตาม กระบวนการผลิต (Process) ได้ 3 กระบวนการ คือ

1.1 กระบวนการตัด (Cutting Processing)

- ออกแบบ (Design)
- กำหนดขนาด (Size Spec)
- สร้างแบบ (Pattern)
- ปรับขนาด (Grading)
- วางแบบ (Marking)
- คำนวณผ้า และเส้นด้าย (Yarn and Fabric Calculating)
- ปูผ้า (Spreading)
- ตัดผ้า (Cutting)
- มัดแยกจ่ายงาน (Bundling)
- รันนมเบอร์ / ตีตคูปอง (Running Number)

- 1.2 กระบวนการเย็บ (Sewing Processing)
- เย็บประกอบชิ้นส่วนต่างๆ (Part of Sewing)
 - เย็บพันริม (Over Edge)
 - เย็บถักรัง/ติดกระดุม (Button Hole)
 - เย็บสอย (Blend)
 - อื่น ๆ (Other)
- 1.3 กระบวนการทำสำเร็จ (Finishing Processing)
- ตัดเศษด้าย (Trimming)
 - ตรวจสอบคุณภาพ (Quality Control)
 - รีดทำสำเร็จ (Ironing)
 - บรรจุหีบห่อ (Packing)
 - อื่น ๆ (Other)

2). จำแนกตาม แผนกการผลิต (Department) ได้ 5 แผนก คือ

2.1 แผนกตัวอย่าง (Sample Department)

- ออกแบบ
- กำหนดขนาด
- สร้างแบบ
- ปรับขนาด
- ทำเสื้อตัวอย่าง
- ทำแบบตัดมาตรฐาน
- คำนวณผ้า และคำนวณเส้นด้าย
- วางแผนการผลิต และจัดทำใบสั่งผลิต

2.2 แผนกตัด (Cutting Department)

- ตรวจสอบผ้า
- คิดคำนวณชั้นผ้า
- วางแบบ
- ปูผ้า/จับลายผ้า
- ตัดผ้า
- มัดแยกจ่ายงาน
- รันนมเบอร์/ติดคูปอง

2.3 แผนกเย็บ (Sewing Department)

- เย็บประกอบชิ้นส่วนต่างๆ
- เย็บพันริม
- เย็บถักรัง/ติดกระดุม
- เย็บสอย
- อื่นๆ

2.4 แผนกรีด และทำสำเร็จ (Ironing/Finishing Department)

- ตัดเศษด้าย
- ตรวจสอบคุณภาพ
- รีดสำเร็จ
- อื่นๆ

2.5 แผนกบรรจุหีบห่อ และการขนย้าย (Packing/Material Handling)

- พับใส่เครื่องประกอบ
- แขนงติดป้ายต่างๆ
- พับใส่ถุง
- บรรจุลงกล่อง
- ขนย้ายไปเก็บที่โกดัง
- ขนย้ายไปยังผู้บริโภคราค/ลูกค้า
- อื่นๆ

2.4 เอกสารเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบ

สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย (2544: 13) ได้อธิบายแบบวัดเจตคติ และการพัฒนาแบบวัดเจตคติไว้ดังนี้

1. แบบวัดเจตคติตามวิธีของ เทอร์สตัน ประกอบด้วย การกำหนด เป้าหมายของเจตคติ ที่ต้องการศึกษา การรวบรวมข้อความคิดเห็น การให้กลุ่มผู้ตัดสินพิจารณาข้อความ และกำหนดค่าข้อความคิดเห็น การคำนวณค่าประจำข้อและค่าการกระจายของความคิดเห็นของผู้ตัดสิน การคัดเลือกข้อความเพื่อนำไปใช้วัดเจตคติ และการตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดเจตคติทั้งฉบับ

2. แบบวัดเจตคติตามวิธีของ ลิเคิร์ต ประกอบด้วย การกำหนดเป้าหมายของเจตคติที่ ต้องการศึกษาคำถาม การเขียนข้อความ การกำหนดคำตอบ และน้ำหนักคะแนนของตัวเลือก การคัดเลือกข้อความ และการตรวจสอบคุณภาพของการวัดเจตคติทั้งฉบับ

3. แบบวัดเจตคติตามวิธีของ ออสกู๊ด ประกอบด้วย การเลือกความคิดรวบยอด (Concept) การรวบรวมคำคุณศัพท์ที่ใช้อธิบายความคิดรวบยอด การกำหนดช่วงบนมาตรวัดและการกำหนดคะแนน การคัดเลือกข้อความ และการตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดเจตคติทั้งฉบับ

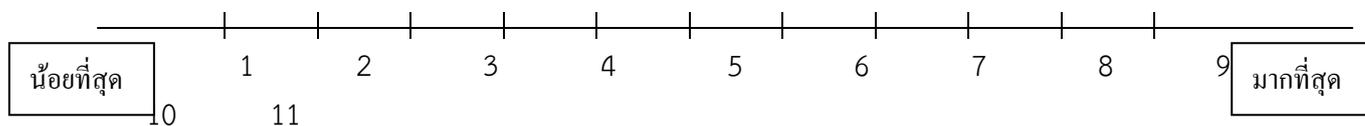
4. แบบวัดเจตคติตามวิธีของ พิซบายน์และไอเซน ประกอบด้วย การกำหนดเป้าหมายของเจตคติที่ต้องการศึกษา การสำรวจความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ การคัดเลือกความเชื่อเด่นชัด การนำความเชื่อที่คัดเลือกได้ไปสร้างข้อคำถาม การตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดเจตคติทั้งฉบับ

แบบวัดเจตคติ (Attitude test)

แบบวัดเจตคติ เป็นเครื่องมือ ที่ต้องการให้ผู้ถูกสอบ แสดงความรู้สึกของตนเอง ตามสิ่งเร้าที่เขาได้สัมผัส นั่นคือสิ่งเร้าที่เป็นข้อความ ข้อคำถาม เป็นภาพที่ต้องการให้ผู้ตอบ แสดงความรู้สึกออกมา อย่างตรงไปตรงมา แบบวัดหรือมาตรวัดที่ถือว่าเป็นแบบมาตรฐาน (Standard Form) เป็นแนวการสร้างของเทอร์สตัน (Thurstone) ออสกู๊ด (Osgood) ลิเคิร์ต (Likert)

1). แบบวัดตามแบบของ เทอร์สโตน (Thurstone)

เป็นมาตราวัดที่กำหนดคุณลักษณะจากค่าน้อยที่สุดไปค่ามากที่สุดโดยแบ่งค่าคุณลักษณะเป็น 11 ช่วง ดังนี้

วิธีสร้างแบบวัดตามแบบของ เทอร์สโตน (Thurstone)

1. รวบรวมข้อความต่างๆ นี้ มีทั้งความรู้สึกที่ดีและไม่ดีต่อเรื่องที่จะถาม ซึ่งมาจากหลายแหล่ง เช่น ผลงานที่มีผู้ศึกษาไว้แล้ว คำบอกเล่าและสิ่งพิมพ์ต่างๆ โดยลักษณะของข้อความจะมีลักษณะดังนี้

- เป็นข้อความที่เป็นความคิดเห็น โต้เถียงได้
- แต่ละข้อความเกี่ยวข้องกับเจตคติที่กำลังศึกษา
- มีความได้แง่เดียว
- มีความสมบูรณ์ ชัดเจน สั้นและไม่ซับซ้อน

2. ประเมินข้อความว่า ข้อความใดจะอยู่ในตำแหน่งใดใน 11 ช่วง โดยใช้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ประเมิน (ประมาณ 50 คน) ว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความที่จะวัดเจตคติในเรื่องนั้นๆ

3. นำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์เพื่อหาค่ามัธยฐาน (Median) โดยการนำผลมาเรียงจากมากไปน้อยแล้วดูค่าที่อยู่ตรงกลาง

4. เมื่อได้ข้อความตามต้องการแล้ว ให้นำเรียงข้อความใหม่แบบสุ่ม หรือถ้ามีข้อความมากให้ทำเป็นแบบสอบถามคู่ขนาน

ตัวอย่าง แบบวัดเจตคติ ต่ออาชีพครู (ล้วน สายยศ, 2543)

ข้อความ	ค่า Median***	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
1. ครูเป็นบุคคลที่ได้รับการยกย่อง	7.3		
2. อาชีพครูเหมาะสำหรับคนที่มีจิตใจเข้มแข็ง	8.7		
3. อาชีพครูเป็นอาชีพที่จับจวดฉาบฉวย	2.1		
ฯลฯ			

***ช่องนี้จะไม่ปรากฏในแบบวัด เมื่อนำไปวัดเจตคติ แต่มีไว้เป็นเกณฑ์การประเมินสำหรับผู้ออกแบบสอบถามเท่านั้น แบบสอบถามชนิดนี้ ถ้าสนใจหาศึกษาเพิ่มเติมได้จากหนังสือการวัดเจตคติ...ทั่วไป

2). แบบวัดตามแบบของ ออสกู๊ด (Osgood)

เป็นมาตราวัดเจตคติที่ใช้ความหมายทางภาษาในรูปคุณศัพท์ที่แสดงความหมายตรงข้ามกัน อย่างมีเหตุผล แบ่งได้ 4 ประเภท

1. คำคุณศัพท์ที่ใช้แสดงออกด้านการประเมินค่าได้แก่ ดี - เลว สุข - ทุกข์ ฉลาด - โง่ สำเร็จ - ล้มเหลว มีค่า - ไร้ค่า เป็นต้น
2. คำคุณศัพท์ที่ใช้ประเมินด้านศักยภาพที่แสดงพลังและอำนาจ ได้แก่ แข็งแรง - อ่อนแอ หนัก - เบา แข็ง - นุ่ม หนา - บาง เป็นต้น
3. คำคุณศัพท์ที่ใช้ด้านกิจกรรม แสดงกริยาอาการได้แก่ เร็ว - ช้า ร้อน - เย็น ขยัน - ขี้เกียจ คล่องแคล่ว - เฉื่อยชา เป็นต้น
4. คำคุณศัพท์ที่นอกเหนือจาก ข้อ 1- 4 ที่กล่าวข้างต้น

วิธีสร้างแบบวัด ตามแบบของ ออสกู๊ด (Osgood)

1. เลือกสิ่งที่จะศึกษาหรือสิ่งที่จะให้ผู้ตอบรับจัดอันดับคุณภาพให้ โดยปกติแล้วมักจะกำหนดเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวเอง เกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ หรือเกี่ยวกับสิ่งที่มีผู้ตอบเกี่ยวข้อง โดยสิ่งที่จะศึกษานั้นเป็นที่รู้จักทั่วไป เข้าใจตรงกัน และสามารถกระตุ้นให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นและมีความรู้สึกแตกต่างกัน
2. เลือกคำคุณศัพท์คู่ที่เหมาะสมจำนวนมากๆ มาอธิบายสิ่งที่ศึกษา และพยายามให้ครอบคลุมโดยใช้คำคุณศัพท์ตั้งแต่ 3 คู่ขึ้นไป

ตัวอย่าง แบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทย

สนุก						น่าเบื่อ
มีประโยชน์						มีโทษ
รัก						เกลียด

3.) แบบวัดตามแบบของ ลิเกิต (Likert)

เป็นมาตราวัดเจตคติ 3 4 หรือ 5 ชั้น ซึ่งอาจจะกำหนดค่าระดับ เช่น เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หรือในลักษณะอื่นๆ ที่มี 3, 4 หรือ 5 ระดับ เช่นเดียวกันนี้ ก็ได้ โดยแต่ละชั้นต้องเป็นการบอกรับน้ำหนักการประเมินข้อความต่างๆ ที่กำหนดให้ผู้ตอบแสดงความรู้สึกหรือความคิดเห็นออกมา

วิธีสร้างเครื่องวัดตามแบบของ ลิเกิต (Likert)

1. รวบรวมข้อความที่ต้องการให้แสดงความคิดเห็น
2. กำหนดประเด็นและสร้างคำถาม โดยใช้ภาษาที่เด่นชัด ไม่มีความหมายกำกวม มีความหมายเดียวในหนึ่งข้อความหรือหนึ่งประโยค
3. ตรวจสอบข้อความในคำถามให้สอดคล้องกับแนวการตอบ เช่น เห็นด้วย/ไม่เห็นด้วย หรือชอบ/ไม่ชอบ เป็นต้น
4. นำแบบวัดที่สร้างไปทดลองขั้นต้น เพื่อดูความชัดเจนของข้อความ
5. กำหนดน้ำหนักคะแนนตัวเลือกในแต่ละข้อ เช่น 5-1 หรือ 4-0 หรือ 4-1 ซึ่งขึ้นอยู่กับผู้สร้างเป็นผู้กำหนดว่าควรมีกี่ระดับ

ตัวอย่าง แบบวัดเจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์

ข้อความ	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. กิจกรรมการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ ตื่นตื้นน่าสนใจ					
2. นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรม วิทยาศาสตร์ ด้วยความเต็มใจ					
3. ถ้ามีการบ้านหลายวิชานักเรียนจะเลือกทำ วิชาวิทยาศาสตร์ก่อน					
ฯลฯ					

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาค้นคว้านั้นผู้วิจัยพบว่า มีนักวิจัยจำนวนมากที่ได้ทำการศึกษาวิจัย ในเรื่องเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนและสิ่งต่างๆ อยู่หลายท่านที่ผู้วิจัยขอนำเสนองานวิจัยที่มีส่วนคล้ายเคียงและส่วนเกี่ยวข้องกับงานวิจัยเรื่อง เจตคติต่อการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมเสื้อผ้าของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในครั้งนี้ โดยผู้วิจัยพอสรุปได้ ดังนี้

สุกัญญา ใจเย็น (2554 : สารนิพนธ์) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อเจตคติการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักเรียน สาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว สังกัดคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร การวิจัยนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อ ศึกษาความแตกต่างของคุณสมบัติของบุคคลที่มีต่อเจตคติการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักเรียนสาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว สังกัดสถานประกอบการการอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร 5 ด้าน กลุ่มตัวอย่างที่ทั้งหมด จำนวน 267 คน ใช้การวิเคราะห์ โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 15 - 17 ปี กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำนวน 263 คน ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการอินทราชัย เกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 - 3.00 อาชีพบิดาของกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง อาชีพมารดาของกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดามารดาารวมกันส่วนใหญ่มีรายได้ 10,000 - 20,000 บาท และมีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน จำนวน 2 คน ผลจากการศึกษาพบว่า เพศหญิงมีเจตคติด้านความต้องการการยอมรับ อายุและระดับชั้นมีผลต่อเจตคติด้านความต้องการความชอบและการได้รับความแนะนำต่างกัน สถานศึกษามีผลต่อเจตคติด้านความสำเร็จในชีวิตต่างกัน เกรดเฉลี่ยมีเจตคติด้านความต้องการการยอมรับต่างกัน อาชีพบิดาและมารดาที่ต่างกันมีผลต่อเจตคติด้านความสำเร็จในชีวิตต่างกัน จำนวนพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกันมีเจตคติด้านความต้องการความสำเร็จในชีวิตต่างกัน

สุวิวรรณ์ หาระโคตร และคณะ (2553 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อเจตคติของประชาชนเกี่ยวกับโรคจิตเภท บ้านไผ่ล้อม ตำบลโนนหอม อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงระดับเจตคติของประชาชนเกี่ยวกับโรคจิตเภท และเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อเจตคติของประชาชนเกี่ยวกับโรคจิตเภท บ้านไผ่ล้อม ตำบลโนนหอม อำเภอเมือง จังหวัด

สกลนคร ประชากรกลุ่มตัวอย่างคือ ประชาชนที่มีอายุ 20 ปีขึ้นไป บ้านไผ่ล้อม ตำบลโนนหอม อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร จำนวน 275 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง โดยวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาความสัมพันธ์ โดยใช้สถิติไคสแควร์ และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน ซึ่งผลจากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ความรู้ของประชาชนเกี่ยวกับโรคเจตคติของประชาชนอยู่ในระดับปานกลาง และเจตคติของประชาชนเกี่ยวกับโรคจิตเภท อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าประชาชนบ้านไผ่ล้อม มีความรู้และมีเจตคติที่ปานกลางไม่รู้สึกรังเกียจ และมีความเข้าใจเกี่ยวกับโรคนี้อพอสมควรแต่ไม่สามารถช่วยเหลือบุคคลในสังคมที่ป่วยด้วยโรคนี้ได้ และปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคล ความรู้เกี่ยวกับโรคจิตเภทไม่มีผลต่อเจตคติ ของประชาชนบ้านไผ่ล้อม ตำบลโนนหอม อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ศรันย์ รื่นณรงค์ (2553 : สารนิพนธ์) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2552 จำนวน 256 คน เป็นนักเรียนชาย 138 คน และนักเรียนหญิง 118 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้ระดับชั้น และเพศเป็นชั้น (Strata) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้น ที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ซึ่งผลจากการวิจัย พบว่า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 7 ปัจจัย ได้แก่ นิสัยทางการเรียนวิชาพลศึกษา (X1) แรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษา (X2) บุคลิกภาพ (X3) การสนับสนุนทางการเรียนวิชา พลศึกษาของผู้ปกครอง (X4) ลักษณะทางกายภาพในการเรียนวิชาพลศึกษา (X5) สัมพันธภาพระหว่าง นักเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา (X6) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X7)

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้น ที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 5 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา (X6) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X7) ลักษณะทางกายภาพในการเรียนวิชาพลศึกษา (X5) บุคลิกภาพ (X3) และแรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษา (X2) ซึ่งปัจจัยทั้ง 5 นี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้น ที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 63.30

ธีราภรณ์ พลายเล็ก (2554 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษ ของ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่ม ตัวอย่างที่ใช้คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา และมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำนวน 161 คน โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับ ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ และศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยมีค่าความเชื่อมั่นที่ 0.83 ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษใน ระดับปานกลาง มีเพียงส่วนน้อยที่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ในระดับสูง และปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถใน การพูดภาษาอังกฤษ ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้เรียน คือ กลวิธีการเรียนและลักษณะนิสัยในเรื่องการใช้ภาษา ส่วน ปัจจัยพื้นฐาน คือ ระดับผลการเรียนมีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

สมเกียรติ ทานอก (2553 : วิทยานิพนธ์) ได้ทำการศึกษาและวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อ พัฒนาการเจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต โดยใช้โมเดลโค้งพัฒนาการเหลือม เวลาระยะยาวที่มีตัวแปรแฝง การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนาและตรวจสอบโมเดลโค้งพัฒนาการ เหลื่อมเวลาระยะยาวที่มีตัวแปรแฝงเจตคติต่อวิชาชีพครู เพื่อศึกษาพัฒนาการเจตคติต่อวิชาชีพครู และเพื่อ วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อพัฒนาการเจตคติต่อวิชาชีพครู กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษา หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) ที่เข้าศึกษาในสถาบันผลิตครูในปีการศึกษา 2548, 2549, 2550 และ 2551 สาขาวิชาการศึกษาระดับมัธยมศึกษา คณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษ ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลาย ขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) จำนวนรวม 1,876 คน มาจากมหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี และมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ตามชั้นปีที่เก็บข้อมูลครั้งแรกคือ ชั้นปีที่ 1 ถึง 4 จำนวน 590, 453, 396 และ 437 คน ตามลำดับ แต่ละกลุ่มมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน 4 ครั้ง ห่างกันประมาณครั้งละ 5 เดือน เครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัยคือ แบบสอบถามเจตคติต่อวิชาชีพครูที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น และการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นการ ประมาณค่าพัฒนาการเจตคติต่อวิชาชีพครู ด้วยการวิเคราะห์โมเดลโค้งพัฒนาการเหลือมเวลาระยะยาวที่มี ตัวแปรแฝง และวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อวิชาชีพครู ด้วยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (multiple regression) และผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า

1) โมเดลโค้งพัฒนาการเหลือมเวลาระยะยาวที่มีตัวแปรแฝงเจตคติต่อวิชาชีพครูที่พัฒนาขึ้น มีความ สอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีรูปแบบพัฒนาการแบบไม่ไขว้เส้นตรง

2) เจตคติต่อวิชาชีพครูมีค่าเฉลี่ยสถานะตั้งต้นในการวัดครั้งแรกเท่ากับ 3.8732 และมีอัตรา พัฒนาการเพิ่มขึ้นตลอดช่วงเวลาการศึกษาตามหลักสูตรจากภาคเรียนที่ 1 ถึงภาคเรียนที่ 10 ด้วยอัตรา พัฒนาการเฉลี่ย 0.0789

3) ปัจจัยสำคัญที่สุดที่ส่งผลต่อพัฒนาการเจตคติต่อวิชาชีพครูคือ ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับ นักศึกษาและความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาด้วยกันเพื่อน รองลงมาคือ ความตั้งใจประกอบอาชีพครู คะแนน เฉลี่ยสะสมและสาขาวิชา

อดิศักดิ์ พงษ์พูลผลศักดิ์ และคณะ (2544 : วารสารงานวิจัย) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผล ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนของรัฐที่ อยู่ในจังหวัดลพบุรี งานวิจัยนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 495 คน ได้จากการสุ่มแบบมีชั้นภูมิ เก็บข้อมูลโดยใช้ แบบสอบถามและแบบทดสอบ วิเคราะห์ผลโดยใช้ค่าร้อยละ ไคสแควร์และผลการเดินทาง และผลจากการ

วิจัย พบว่า ระยะเวลาในการเดินทางมาศึกษา อาชีพผู้ปกครอง ระดับการศึกษาผู้ปกครอง อัตราส่วนระหว่างครูกับนักเรียน วุฒิการศึกษาของครู สถิติการขาดเรียน และวิธีการสอนของครู มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และเจตคติที่มีต่อการเรียน ส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และมีผลทางอ้อม ผ่านการปรับตัวของนักเรียนกับเพื่อน ความสนใจในวิชาชีว แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความรับผิดชอบ และทักษะพื้นฐานทางคอมพิวเตอร์ ส่วนการปรับตัวของนักเรียนกับเพื่อน ส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสนใจในวิชาชีว ส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และมีผลทางอ้อมผ่านทางแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และมีผลทางอ้อมผ่านความรับผิดชอบและทักษะพื้นฐานทางคอมพิวเตอร์ ส่วนทักษะพื้นฐานทางคอมพิวเตอร์นั้น จะส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.6 สมมุติฐานงานวิจัยนี้

จากการศึกษาผลจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติของนิสิต นักศึกษาดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นผู้วิจัยจึงขอตั้งสมมุติฐานของงานวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมเสื้อผ้าของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในครั้งนี้ ว่า

1. ลักษณะนิสัยส่วนบุคคลของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ต่อเจตคติต่อการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมเสื้อผ้า
2. พื้นฐานครอบครัวของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ต่อเจตคติต่อการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมเสื้อผ้า
3. สภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ต่อเจตคติต่อการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมเสื้อผ้า

2.7 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรต้น ที่ใช้ในการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อเจตคติ คือ ลักษณะนิสัยส่วนบุคคล พื้นฐานครอบครัว และสภาพแวดล้อมทางการเรียน
2. ตัวแปรตาม คือ เจตคติต่อการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมเสื้อผ้า

2.8 กรอบแนวคิดของโครงการวิจัย

